

USNESENÍ

Městský soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 24. února 2020 **odvolání obžalovaného**

Ing. P. [REDAKCE] D. [REDAKCE] nar. [REDAKCE]

podané proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 16. 8. 2019, sp. zn. 8 T 131/2018, a rozhodl

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. b), c) tr. řádu se **napadený rozsudek zrušuje v celém rozsahu** a podle § 259 odst. 1 tr. řádu se **věc vrací soudu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí.**

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 2 byl obžalovaný Ing. P. [REDAKCE] D. [REDAKCE] uznán vinným zločinem zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. f) tr. zákoníku, zločinem zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), b) tr. zákoníku a přečinem porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, jichž se měl podle skutkových zjištění soudu I. stupně dopustit tím, že:

jakožto zaměstnanec [REDAKCE]
zastávající pozici [REDAKCE]

[REDAKCE] pro účely otevírání obálek s nabídkami a posouzení a hodnocení nabídek k realizaci veřejné zakázky malého rozsahu podle § 12 odst. 3 a § 71 a následujících zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, vedené pod názvem [REDAKCE] v období od [REDAKCE] v sídle Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových na adrese Rašínovo nábřeží 390/42, Praha 2, [REDAKCE], poté, co dne [REDAKCE] společně s dalšími členy hodnotící komise Ing. J. [REDAKCE] H. [REDAKCE] nar. [REDAKCE] a PaedR. J. [REDAKCE] P. [REDAKCE] nar. [REDAKCE] provedli otevření všech obálek s nabídkami dodavatelů doručenými úřadu ve stanoveném termínu do [REDAKCE] rovněž jejich posouzení a bodové ohodnocení v souladu s kritérii stanovenými ve Výzvě k podání nabídek ze dne 3. 2. 2012, č. j. [REDAKCE] a poté, co společně zpracovali Protokol o otevírání obálek a hodnocení cenových nabídek datovaný dnem 21. 2. 2012, v němž jako nejvýhodnější nabídku podle získaného počtu bodů označili nabídku P. Z. [REDAKCE] IČO [REDAKCE] [REDAKCE] dodanou úřadu dne 16. 2. 2012, a I. náměstkovi generálního ředitele úřadu doporučili zadat předmětnou veřejnou zakázku malého rozsahu P. Z. [REDAKCE] a uzavřít s ním smlouvu o dílo, kontaktoval telefonicky P. Z. [REDAKCE] resp. s ním spolupracujícího L. [REDAKCE] V. [REDAKCE] nar. [REDAKCE] a sdělil jim, že jejich nabídka dodaná úřadu dne 16. 2. 2012 byla hodnotící komisí vyhodnocena jako nejlepší a zároveň jim sdělil rámec, v jakém je možné tuto původní nabídku dodatečně cenově navýšit takovým způsobem, aby byla v porovnání s jinými nabídkami stále hodnocena jako nejvýhodnější, a přislíbil, že zajistí akceptování takové dodatečně došlé nabídky úřadem, a následně od P. Z. [REDAKCE] přijal listinu Příloha č. 2 nazvanou „PRACOVNÍ ÚKONY /jednotkové ceny/ doručenou k jeho rukám úřadu až dne 27. 2. 2012, v níž byly ceny

jednotlivých úkonů podstatně navýšeny oproti cenám úkonům uvedeným v Příloze č. 2 v původní nabídce doručené úřadu dne 16. 2. 2012, a na základě takto upravené cenové nabídky, bez vědomí ostatních členů hodnotící komise, nedovoleně pozměnil druhý list hodnotícího protokolu ze dne 21. 2. 2012, na jehož třetí straně navýšil nabídkové ceny za rizikové kácení plošinou z hodnoty 2 200 Kč na hodnotu 3 500 Kč, za rizikové kácení horolezeckou technikou z hodnoty 2 200 Kč na hodnotu 3 500 Kč, za ořez stromu plošinou z hodnoty 205 Kč na hodnotu 230 Kč, za ořez stromu horolezeckou technikou z hodnoty 205 Kč na hodnotu 230 Kč, za kácení jehličnanů z hodnoty 500 Kč na hodnotu 1 500 Kč a za kácení listnatých stromů z hodnoty 550 Kč na hodnotu 1 750 Kč, a současně pozměnil též pátý list protokolu, na jehož desáté straně uvedl u nabídky P. Z. [redacted] pozměněné bodové ohodnocení odpovídající zvýšeným nabídkovým cenám, a takto upravený hodnotící protokol vložil dne 28. února 2012 v elektronické podobě do evidenčního systému spisové služby úřadu ISSSZ a současně předložil prostřednictvím tzv. průvodky pozměněný hodnotící protokol ve fyzické podobě svým nadřízeným, Mgr. Ing. K. [redacted] A. [redacted] G. [redacted] a JUDr. S. [redacted] ke schválení s návrhem na přidělení veřejné zakázky P. Z. [redacted] a uzavření příslušné smlouvy o dílo, jejíž přílohu určující realizační ceny tvořila zvýšená cenová nabídka v podobě Přílohy č. 2 doručené úřadu dne 27. února 2012, a v důsledku tohoto jednání došlo k uzavření Smlouvy o dílo č. [redacted] mezi úřadem a P. Z. [redacted] jejíž nedílnou součástí byla v podobě Přílohy č. 2 zvýšená cenová nabídka P. Z. [redacted] doručená úřadu dne 27. února 2012, na jejímž základě následně P. Z. [redacted] fakturoval až do počátku roku 2015 za provedené úkony vyšší částky, než jaké měl správně fakturovat podle původní cenové nabídky, čímž Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových uhradil za služby poskytnuté P. Z. [redacted] o 518 164,47 Kč více a Česká republika, zastoupená úřadem, utrpěla škodu v uvedené výši, čímž porušil povinnost osoby oprávněné jednat jménem České republiky, zastoupené Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových, jakožto veřejného zadavatele, dodržovat při zadání veřejné zakázky zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazů diskriminace uloženou v § 18 odst. 5 ve spojení s § 6 zákona o veřejných zakázkách, a povinnosti člena hodnotící komise spočívající v povinnosti mlčenlivosti a povinnosti nepřihlížet k nabídkám podaným po stanovené lhůtě pro podání nabídek vyplývající z ustanovení § 71 odst. 2, 5 a § 75 odst. 6 zákona o veřejných zakázkách, dále porušil povinnost využívat majetek státu účelně a hospodárně k plnění funkcí státu a k výkonu stanovených činností a postupovat s patřičnou odbornou péčí stanovenou v ustanovení § 14 odst. 1 a § 47 odst. 1 zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve spojení s § 18 zákona č. 201/2002 Sb., o Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových, a také porušil obecnou povinnost zaměstnance dodržovat právní předpisy vztahující se k práci jím vykonávané a povinnost střežit a ochraňovat majetek zaměstnavatele a nejednat v rozporu s oprávněnými zájmy zaměstnavatele uložené v § 301 písm. c) a d) zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, přičemž uvedeného jednání se dopustil vědom si svých zákonných povinností vyplývajících z jeho pozice odpovědného úředníka orgánu veřejné moci a člena hodnotící komise a v úmyslu způsobit České republice, zastoupené Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových, značnou škodu a opatřit P. Z. [redacted] neoprávněný prospěch a nedovoleně jej zvýhodnit na úkor jiných dodavatelů v rámci přidělení veřejné zakázky.

2. Za to byl odsouzen podle § 329 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 3 roků. Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku mu byl výkon tohoto trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 3 roků.
3. Podle § 228 odst. 1 tr. řádu byla obžalovanému uložena povinnost uhradit poškozenému Českému státu – Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových na náhradě škody částku 518 164,47 Kč. Na základě opravného usnesení byl výrok opraven a nově byl výrok uveden – „Česká republika – Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových“.

4. Podle § 229 odst. 1 tr. řádu byl poškozený Český stát – Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových s nároky na náhradu škody odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních. Na základě opravného usnesení byl výrok opraven a nově byl výrok uveden – „Česká republika – Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových“.
5. **Proti tomuto rozsudku podal řádně a včas odvolání obžalovaný.** Obžalovaný ve svém odvolání rozebírá některé z provedených důkazů. Cituje z výpovědi svědka Z [REDAKCE], zpochybňuje, zda tento svědek skutečně jednal s obžalovaným, anebo zda nedošlo k záměně jmen ze strany svědka. Soud se podle odvolatele dále vůbec nezabýval tvrzením obžalovaného, že Ing. H [REDAKCE] odjel z Prahy dříve, než se podepsal protokol, že se mu tento protokol zasilal k podpisu do Brna a že jej Ing. H [REDAKCE] zaslal později. Obžalovaný navrhl provedení důkazu odeslanou a doručenou poštou, což poškozený částečně splnil, avšak nedodal informace v rámci tzv. interní pošty, kterou bylo s Ing. H [REDAKCE] komunikováno. Soud doplnění důkazů o interní poštu nevyžadoval, přestože se jedná o důkaz, který svědčí o nevině obžalovaného. Znalkyně neuvedla, že stanovuje svým znaleckým posudkem škodu, jak uvádí soud v odůvodnění. V posudku znalkyně došla k závěru, že škoda činí 518 164,47 Kč a je dána rozdílem mezi: 1) úhrnem P. Z [REDAKCE] skutečně fakturovaných a ÚZSVM proplacených výkonů, jež byly ohodnoceny vyššími jednotkovými cenami podle upravené nabídky, a 2) sumou, na kterou by měl P. Z [REDAKCE] nárok, byla-li by přílohou smlouvy o dílo Příloha č. 2 z původní nabídky obsahující nižší jednotkové ceny výkonů. Předně je třeba upozornit, že znalec neposuzuje škodu, jakožto otázku právní. Nadto znalkyně výslovně uvedla, že její úkol zněl: „Stanovte, kolik je sumarizovaný rozdíl mezi skutečně fakturovanými částkami, zhotovitelem P. Z [REDAKCE] na realizaci zakázky malého rozsahu č. [REDAKCE] s názvem [REDAKCE] oproti původní cenové nabídce P. Z [REDAKCE].“ Podle odvolatele soud hodnotí výpověď znalce zcela jednostranně a vůbec se nezabývá tím, že znalkyně ve své výpovědi na otázku obžalovaného, o jaké služby (u kterých mělo dojít k navýšení ceny oproti původní nabídce) se mělo jednat, že: „Pokud vím, kácení stromů bylo prováděno v městské zástavbě, což je samozřejmě situace, kde jsou různá omezení, která zvyšují cenu dodávky. Jinak bude cena dodávky na běžném prostranství, jinak bude stanovena v husté zástavbě. Podle mého názoru k této záležitosti, při výběrovém řízení, vůbec přihlédnuto nebylo. Tam samozřejmě ty vícepráce stanoveny nebyly a podle mého názoru je to samozřejmě chyba, ale je to chyba už při zadávání té samotné veřejné zakázky, nikoli potom, pochopitelně, při té fakturaci.“ Dále znalkyně uvedla že, nepozná, zda se podle faktur, na jejichž základě je škoda vyčíslena jednalo o služby, typu kácení nebo o jiné služby. Znalkyně doslova uvedla, že: „Tuto situaci samozřejmě nepoznám, to zpětně ani poznat nejde. K této faktuře bych musela mít velmi podrobný položkový rozpis provedených prací. Musela bych tam mít datumy, ve kterých ty práce byly provedeny a co konkrétně bylo provedeno, toto ty faktury samozřejmě neobsahovaly, a proto i v těch přílohách, ve znaleckém posudku, je řečeno, Že tam chybí počet hodin.“ Dále znalkyně uvedla, že tyto faktury, které neobsahovaly všechny předepsané náležitosti „neměly být, v rámci veřejného řízení, vůbec propláceny. To je situace, že zadavatel veřejné zakázky takto nepřesnou fakturu by měl správně vrátit k přepracování a teprve, až by tato faktura měla všechny náležitosti, tak by ji měl hradit.“ A že za případnou škodu by měl odpovídat „Ten, kdo ji platil, kdo provedl příkaz k úhradě.“ Během výpovědi znalkyně vyplynulo, že osobou, která schvalovala proplácení faktur, byl právě Ing. H [REDAKCE]. Soud se nevypořádal s tím, že trestní řízení je vedeno pouze proti jedinému členu komise. Tato skutečnost je o to více zarážející za situace, když osoba, která schvalovala veškeré faktury a která mohla případné nesrovnalosti odhalit, tyto nedostatky jednoznačně neodhalila a nechávala proplácet faktury, které nemají vlastnosti předepsané právními předpisy. Podobně zarážející je podle obžalovaného i skutečnost, že soud považoval tyto nepřesné faktury za faktury způsobilé k určení výše způsobené škody. Z těchto faktur totiž prokazatelně vůbec nevyplývá, že jsou těmito fakturami účtovány částky, které měl údajně obžalovaný v protokolu o otevírání nabídek pozměnit. Soud ve svém odůvodnění zcela převzal rétoriku státního zástupce. Podle obžalovaného se měl soud vypořádat s výše uvedenými důkazy, které svědčily v nevinu

obžalovaného. Rozsudek však tyto důkazy zcela pomíjí a namísto toho některé důkazy interpretuje zcela opačně, než jak zazněly u soudu. Obžalovaný je tak odsouzen na základě domněnek, které nemají, jak být prokázány. Sám svědek Z. [REDAKCE] ve své výpovědi uvedl, že skutečnost, že došlo ke kácení dřeva, neznámá, že všechno toto dřevo mělo být předmětem odkupu, a to zejména z toho důvodu, že předmětem kácení nebyly jen zdravé stromy, ale stromy, které vykazovaly takové vady dřeva, pro které bylo nezbytné tyto stromy pokácet. Proto je zarážející, že obžalovaný je stíhán de facto za to, že „někdo rukou dopsal do zaslaných materiálů“ údaj, který byl uveden na jisté straně zaslaných dokumentu. Ze spisu, resp. z velmi nekvalitně vystavených faktur, nadto není vůbec zřejmé, zda vůbec došlo k tzv. odkupu dřeva. Pokud by zhotovitelé byli povinni odkupovat dřevo, není možné, aby byla způsobena škoda, jak byla vyčíslena znaleckým posudkem. Současně obžalovaný poukazuje na skutečnost, že mu není zřejmé, jak je možné, že vystavované faktury nebyly zpochybněny, když osobou, která je schvalovala, byl člen hodnotící komise. Tuto skutečnost, považuje obžalovaný za důkaz své nevinoty. Jak uvedl obžalovaný výše, pokud byly proplaceny faktury, které neměly zákonem předepsané vlastnosti, nelze tvrdit, že obžalovaný způsobil poškozenému škodu. Proto obžalovaný navrhuje, aby nadepsaný soud odkázal poškozeného s jeho nárokem na občanskoprávní soud. Vadnost znaleckého posudku vyplývá i z toho, že ve znaleckém posudku byly chyby, na které obžalovaný upozornil na jednání dne 26. 7. 2019 a které údajně byly odstraněny. S tímto závěrem se obžalovaný neztotožňuje. Není možné přičítat k tíži obžalovaného, že údajně došlo ke změně v hodnotícím protokolu, když u znaleckého posudku, který má mít vliv na rozhodnutí o vině obžalovaného, jsou takové chyby, kdy údaj uvedený ve sloupci „bez DPH“ byl v poloviční hodnotě než údaj uvedený ve sloupci „s DPH“. Nadto znalkyně toto odůvodnění v chybě v psaní uvedla pouze písemně, a obžalovaný neměl možnost položit znalkyni další doplňující otázky, neboť s jejím odůvodněním nesouhlasí a má za to, že znaleckým posudkem určená výše škody, tj. rozdílu v plnění, je nesprávná. Proto obžalovaný z procesní opatrnosti navrhuje vyhotovení revizního znaleckého posudku. Skutečnost, že obžalovaný neměl možnost položit znalkyni doplňující otázky, považuje obžalovaný za zkrácení jeho procesních práv. Jak uvedl obžalovaný výše, jeho práva byla mj. zkrácena i přístupem soudu prvního stupně, který posuzoval veškeré důkazy, pouze v neprospěch obžalovaného.

6. Navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a aby obžalovaného sám obžaloby zprostil, případně aby vrátil věc soudu I. stupně k novému rozhodnutí.
7. **Městský soud v Praze jako soud odvolací ve smyslu § 254 odst. 1 tr. řádu přezkoumal zákonnost a odůvodněnost odvoláním napadených výroků rozsudku, jakož i správnost postupu řízení, které napadenému rozsudku předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad, přičemž přihlížel i k případným vadám, které nebyly odvoláním vytýkány, pokud mohly mít vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání. Odvolací soud shledal, že odvolání je důvodné.**
8. Pokud jde o řízení, jež napadenému rozsudku předcházelo, odvolací soud zjistil, že v řízení nebyly zjištěny takové vady, které by mohly mít vliv na správnost či zákonnost rozhodnutí a které by samy o sobě vedly ke zrušení napadeného rozhodnutí. V hlavním líčení byla dodržena všechna zákonná ustanovení, včetně těch, která mají zabezpečit právo obviněného/obžalovaného na obhajobu, a která zajišťují zjištění skutkového stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

Způsob, jakým byl napadený rozsudek soudem I. stupně opraven v jeho výrocích o náhradě škody.

9. Jak je zřejmé ze spisu, oprava rozsudku byla provedena na základě podnětu, který podal poškozený – Česká republika, Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových (viz čl. 1352 až 1353).
10. Předsedkyně senátu (i když z vyhotovení usnesení se podává, že rozhodl Obvodní soud pro

Prahu 2) dne 25. 9. 2019 rozhodla usnesením podle § 131 odst. 1 tr. řádu o opravě vyhotovení rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 16. 8. 2019, sp.zn. 8 T 131/2018, přičemž byla oprava spočívala ve správném označení poškozeného – když namísto nesprávně uvedeného „Český stát – Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových“ na správné označení „Česká republika – Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových“.

11. Nejen, že způsob provedení opravy a jejího vyznačení v originálu rozsudku vzbuzuje pochybnosti, protože postrádá jazykovou logiku, ale navíc se dostává do rozporu s obsahem protokolu o hlavním líčení, z něhož vyplývá, že výroky o náhradě škody byly vyhlášeny v nesprávném znění.
12. Pak ovšem postup soudu I. stupně je zcela nesprávný.
13. Podle § 131 odst. 1 tr. řádu předseda senátu může zvláštním usnesením kdykoli opravit písařské chyby a jiné zřejmé nesprávnosti, k nimž došlo ve vyhotovení rozsudku a jeho opisech, tak, aby vyhotovení bylo v naprosté shodě s obsahem rozsudku, jak byl vyhlášen. Opravu může nařídít i soud vyššího stupně.
14. Podle protokolu o hlavním líčení byl rozsudek vyhlášen v nesprávném znění, provedení opravy podle § 131 tr. řádu tak vůbec nepřicházelo v úvahu, neboť se ani nejednalo o zjevnou nesprávnost ve smyslu tohoto ustanovení.
15. V tomto směru je však třeba upozornit i na to, že soud I. stupně nepostupoval v souladu s trestním řádem, pokud z hlavního líčení (byť byl pouze vyhlášován rozsudek) nepoživoval zvukový záznam podle § 55 tr. řádu a dalších. Byť v protokolu je uvedeno, že tak učinil z technických důvodů, ze spisu vůbec není zřejmé, o jaké technické problémy se jednalo, není o tom ve spise žádný záznam apod. Protože není k dispozici zvukový záznam, nelze tak ani ověřit, zda znění protokolu je ve shodě se zněním, jak skutečně hlavní líčení proběhlo a jak bylo rozhodnutí vyhlášeno.

K odvolání obžalovaného

16. Lze souhlasit s námitkou obžalovaného stran pochybení soudu I. stupně v případě výroku o náhradě podle § 229 odst. 2 tr. řádu v návaznosti na výrok podle § 228 odst. 1 tr. řádu.
17. Co se týče již výše zmíněných výroků o náhradě škody, nelze než konstatovat, že výrok podle § 229 odst. 2 tr. řádu je i věcně nesprávný, neboť jak původní, tak opravené znění výroku podle § 229 odst. 2 tr. řádu odkazuje poškozeného – Českou republiku – Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových na řízení ve věcech občanskoprávních, ačkoli podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozený odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.
18. Je tak zřejmé, že výrok o povinnosti obžalovaného nahradit poškozenému škodu podle § 228 odst. 1 tr. řádu je v rozporu s výrokem, kterým téhož poškozeného soud s celým nárokem na náhradu škody odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních.
19. K otázce skutkových zjištění – částečně lze souhlasit s odvolacími námitkami obžalovaného, byť v některých částech se s nimi odvolací soud již neztotožňuje.
20. Podle odvolacího soudu v daném stadiu řízení však ještě nebyly provedeny všechny potřebné a dostupné důkazy tak, aby byl zjištěn skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti.
21. Soud I. stupně však rovněž v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. řádu již provedené důkazy odpovídajícím způsobem nevyhodnotil a nedostal tak prozatím požadavkům citovaného ustanovení.
22. Podle § 2 odst. 5 tr. řádu orgány činné v trestním řízení postupují v souladu se svými právy a povinnostmi uvedenými v tomto zákoně a za součinnosti stran tak, aby byl zjištěn skutkový stav

- věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jejich rozhodnutí. Doznání obviněného nezbavuje orgány činné v trestním řízení povinnosti přezkoumat všechny podstatné okolnosti případu. V přípravném řízení orgány činné v trestním řízení objasňují způsobem uvedeným v tomto zákoně i bez návrhu stran stejně pečlivě okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch osoby, proti níž se řízení vede. V řízení před soudem státní zástupce a obviněný mohou na podporu svých stanovisek navrhnout a provádět důkazy. Státní zástupce je povinen dokazovat vinu obžalovaného. To nezbavuje soud povinnosti, aby sám doplnil dokazování v rozsahu potřebném pro své rozhodnutí.
23. Podle § 2 odst. 6 tr. řádu orgány činné v trestním řízení hodnotí důkazy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu.
 24. Nalézací soud pochybil při provádění důkazu doplňkem znaleckého posudku znalkyně Ing. Lenky Kruntorádové, MBA. Nejen, že znalkyni k tomuto doplňku nevyšlechl v hlavním líčení, aby tak mohl sám klást případné otázky, ale aby mohly na tento doplněk reagovat i strany, ale rovněž postupoval nesprávně, pokud čtení tohoto doplňku provedl podle § 213 odst. 1 tr. řádu jakožto listiny, respektive pouhým předložením podle tohoto ustanovení, když v případě znaleckých posudků, není-li slyšen znalec osobně, čtení posudku lze provést toliko se souhlasem státního zástupce a obžalovaného podle § 211 odst. 5 tr. řádu.
 25. Vzhledem k tomu, že soud I. stupně postupoval v rozporu s trestním řádem, nemohl pro účely hodnocení důkazů z tohoto dokumentu vycházet.
 26. Ostatně, je s podivem, že byt' soud si tento doplněk vyžádal, a (byt' procesně nezpůsobile) přesto, že z tohoto doplňku vyplývají jiná skutková zjištění ve vztahu k otázce případné škody, vůbec tento doplněk nevzal v potaz, žádným způsobem jej nevyhodnotil, když ve skutkové větě dospěl k závěru, že obžalovaný způsobil škodu v celkové výši 518 164,47 Kč, ačkoli (při vědomí toho, že je s ohledem na dále uvedené vlastně otázkou, jaká škoda skutečně a zda byla způsobena) z tohoto doplňku plyne, že celková rekapitulace tzv. nejasných faktur je za léta 2012 až 2015 v částce bez DPH 305 977,27 Kč a s DPH v částce 367 426,80 Kč... Že soud nevzal v potaz změněnou situaci stran skutkových zjištění, je zřejmé i z odůvodnění rozsudku, když v bodě 38. uvedl, že poškozenému přiznal (na náhradě škody) pouze částku zjištěnou a vyčíslenou znalkyní, která má podklad ve znaleckém zkoumání a že se jedná o částku 518 164,47 Kč.
 27. V souvislosti se stanovením výše škody nelze než souhlasit s námitkami obhajoby, že se soud I. stupně s touto otázkou vůbec nevyřadil – viz citace včetně větných nesrovnalostí: *„Škoda na majetku České republiky, zastoupené ÚZSVM, způsobena škoda, která je dána rozdílem mezi: 1/ úbrnem P. Z [redacted] skutečně fakturovaných a ÚZSVM proplacených výkonů, jež byly ohodnoceny vyššími jednotkovými cenami podle upravené nabídky, a 2/ sumou, na kterou by měl P. Z [redacted] nárok, byla-li by přílohou smlouvy o dílo Příloha č. 2 z původní nabídky obsahující nižší jednotkové ceny výkonů. Výše této škody byla přesně vyčíslena znalkyní Ing. Lenkou Kruntorádovou, MBA, v rámci znaleckého posudku. Celkově činí 518.164,47 Kč.“* V další části pak se soud k této otázce vyjádřil, že – viz bod 29. odůvodnění rozsudku: *„Původní nabídka skutečně měla být platná. Oprava tam být neměla, nutná nebyla. Zadáání nebylo ideálně určité, ale všichni soutěžitelé byli ve stejné pozici. Museli risknout jak je to plnění ne zcela přesně vymezeno, jakou cenu za jakou položku jsou schopni nacenit. Mělo to být posouzeno podle původních nabídek a kdyby došlo k záměně některých hodnot na základě pozdějšího dopisu, adresovaného obžalovanému D [redacted] tak by veškeré následující smlouvy a následné faktury probíhaly zcela stejně, ale s nižšími částkami. I kdyby některé osoby chtěly následně tzv. „fiktivně přihodit“ pár stromů, které nepokácely, tak by to tzv. „přihodily“ s nižšími cenami, nikoli s vyššími.“*
 28. V tomto směru je třeba konstatovat, že závěry soudu I. stupně ohledně otázky, zda a jaká škoda byla způsobena, jsou nejasné, soud své úvahy nijak konkrétně neodůvodnil, navíc vychází z úvah, které nemají oporu v provedeném dokazování, resp. (vezmeme-li v potaz procesní nezpůsobilost

- doplňku znaleckého posudku, pokud nebyla vyslechnuta znalkyně či pokud nebyl proveden v souladu s ustanovením § 211 odst. 5 tr. řádu) jsou v rozporu s obsahem toho kterého důkazu.
29. Odvolací soud s ohledem na výše uvedené tak podrobněji prozatím nehodnotí způsob, jakým soud I. stupně vyhodnotil otázky týkající se toho, kdo, jakým způsobem, kdy provedl změny v již dříve vyhodnocených nabídkách, zda a do jaké míry lze přihlížet k tomu, že se na trestné činnosti, pokud by byla prokázána, podílely i další osoby (pouze v rámci eventuálního následného hodnocení podílu obžalovaného – opět, pouze za situace, byl-li by mu trestný čin a jeho spáchání prokázán), byť z dosud provedeného dokazování se závěry soudu I. stupně v tomto směru ve vztahu k osobě obžalovaného jeví jako odpovídajícím způsobem soudem odůvodněné. Nicméně bude třeba, aby se soud I. stupně nejprve podrobně zabýval výše nastíněnými otázkami stran škody, přičemž v návaznosti na zjištění učiněná v tomto směru pak bude hodnotit otázky manipulace s již vyhodnocenými nabídkami a z toho eventuálně vyplývající trestně právní následky ve vztahu k obžalovanému. Bude třeba, aby pak své závěry, a to i k již výše naznačenému odůvodnění soudu I. stupně – v souvislosti s dalším jednáním obžalovaného popsaným ve skutkové větě, tyto své závěry náležitě, jasně a výstižně zdůvodnil. Námitka obžalovaného ohledně toho, že snad by měla být trestnost jednání obžalovaného vyloučena, protože faktury (jak vyplynulo i z výpovědi znalkyně) vůbec neměly být proplaceny a neměly být přijaty, měly být vráceny k dopracování a doplnění, neobstojí. Lze sice k této skutečnosti přihlížet z hlediska hodnocení všech okolností, na jejichž podkladě lze hodnotit společenskou škodlivost jednání obžalovaného, nelze však uzavřít, že by taková okolnost byla okolností vylučující trestnost konání obžalovaného, když i ze znaleckého posudku a výpovědi znalkyně plyne, že zadání bylo od počátku nesprávné, nejasné.
 30. Podle § 258 odst. 1 písm. b), c) tr. řádu odvolací soud zruší napadený rozsudek také pro vady rozsudku, zejména pro nejasnost nebo neúplnost jeho skutkových zjištění týkajících se přezkoumávané části rozsudku, nebo proto, že se ohledně takové části soud nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí, případně vzniknou-li pochybnosti o správnosti skutkových zjištění ohledně přezkoumávané části rozsudku, k objasnění věci je třeba důkazy opakovat nebo provádět důkazy další a jejich provádění před odvolacím soudem by znamenalo nahrazovat činnost soudu prvního stupně.
 31. Proto odvolací soud podle § 258 odst. 1 písm. b), c) tr. řádu napadený rozsudek zrušil a podle § 259 odst. 1 tr. řádu věc vrátil soudu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí.
 32. Na soudu I. stupně bude, aby věc náležitě znovu posoudil, aby vzal v úvahy všechny důkazy, avšak aby je nehodnotil pouze jednostranně, v neprospěch obžalovaného, ale aby je hodnotil důsledně ze všech hledisek. Bude třeba, aby současně v potřebném směru dokazování doplnil, odvolací soud sice učinil pokus o doplnění dokazování, pokusil se napravit pochybení soudu I. stupně, a vyslechl ve veřejném zasedání znalkyni Ing. Lenku Kruntorádovou, MBA, nicméně shledal, že – i s ohledem na její závěry, bude třeba dokazování ohledně otázky vzniku a výše škody dokazování doplnit. Zváží výslech znalkyně před soudem I. stupně v hlavním líčení, případně, bude-li dán souhlas stran, proveden důkaz přečtením výpovědi znalkyně z veřejného zasedání. Podrobně se bude zabývat jednotlivými odvolacími námitkami obžalovaného. Teprve poté si vytvoří dostatečný prostor k závěru o vině či nevině obžalovaného, prostor k meritornímu rozhodnutí.
 33. Podle § 264 tr. řádu soud, jemuž věc byla vrácena k novému projednání a rozhodnutí je vázán právním názorem, který vyslovil ve svém rozhodnutí odvolací soud, a je povinen provést úkony a doplnění, jejichž provedení odvolací soud nařídil. Byl-li napadený rozsudek zrušen jen v důsledku odvolání podaného ve prospěch obžalovaného, nemůže v novém řízení dojít ke změně rozhodnutí v jeho neprospěch.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není přípustný další řádný opravný prostředek.

Praha 24. února 2020

JUDr. Pavel Benda, v.r.

předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Marcela Rajčová.